

ЕКОЛОГІЧНІСТЬ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ

КУЧЕРЕНКО М.М., БЕЛЯЄВА С.С.

Інститут міжнародних відносин, м. Київ

Екологія навколишнього середовища є, безперечно, одним з найважливіших питань сьогодення. Рівень екологічності туризму визначається характером впливу індустрії туризму на стан природи, тобто на атмосферу, водні ресурси, флору, фауну та інші екосистеми.

Найбільш вразливими до цього впливу стають саме гірські та лісові райони, у зв'язку з тим, що саме тут зберігається найбільша концентрація всіх можливих ризиків порушення екосистем. В їх число входять пожежонебезпечні фактори; будівництво (баз, готелів, доріг), порушення покривної частини земної поверхні, шумовий, електромагнітний, радіоактивний вплив, тощо.

Тому в основу розвитку туризму вкладають також і поняття пропускний потенціал території – це те максимальне навантаження, яке може витримати та чи інша туристична ділянка без порушення екосистем місцевих природно-антропогенних ресурсів. Він поділяється на три основних групи:

– екологічний пропускний потенціал – це рівень відвідування певної території. Якщо його перевищити, то це призведе до незмінних порушень функціонування екосистем цієї ділянки, тобто до екологічних змін в гіршу сторону;

– туристський пропускний потенціал – це рівень відвідуваності певної території, перевищення якого призведе до погіршення вражень від подорожі по ній;

– місцевий пропускний потенціал – це рівень відвідуваності певної території, перевищення якого негативно вплине на місцеву культуру, взаємодійності між місцевими жителями та туристами [1].

Перш за все, звичайно, найважливішим є саме екологічний пропускний потенціал туристичної ділянки.

На жаль, нині представники туристичної індустрії не звертають увагу на ці показники. Адаже з одного боку їм потрібен більший прибуток, а з іншого – сама держава не достатньо регулює це питання.

Так, яскравим прикладом порушення норм екологічності туризму є готельне господарство (здебільшого великі готелі), яке вміщує в свою

діяльність всі вище зазначені небезпечні фактори для екосистем навколишнього середовища. Найбільше страждають саме гірські райони.

При будівництві таких засобів розміщення з'являється доцільність застосування більш потужного технологічного та інженерного обладнання, що, в свою чергу, порушує баланс екосистем, змінює водні ресурси, забруднює атмосферу, знищує флору та фауну району тощо [2]. Підвищується відношення робочої площі до загальної, скорочується допоміжна площа, а це призводить до збільшення відходів, забруднення водоймищ, ерозії ґрунту, появи незвичних для цієї місцевості форми життя [2]. Невід'ємною умовою є і створення зручних заздів до готелю, а це і будівництво нових доріг, вирубка лісу, засипання мілководних річок, озер, розмежування полів, створення ярів [2] Все це накопичується і призводить до незворотного процесу наслідком якого є:

– зростання техногенних змін гідрологічних параметрів ландшафтів, верхніх шарів літосфери в межах впливу численних споруд;

– активізація небезпечних природних, природно-техногенних геологічних процесів (підтоплення, механічна та хімічна ерозія і ін.);

– зниження міцності (фізико-механічних та водно-фізичних показників) порід підруття, житлових та промислових будівель, порушення рівноважного стану техногенно-геологічних систем «Техногенний об'єкт – геологічне середовище»;

- забруднення повітря;
- зниження рекреаційного потенціалу території;
- зниження інвестиційної привабливості районів.

Причини таких наслідків дуже прості і стосуються вони як організаторів цих новобудов, так і будівельників. А саме:

- недостатній рівень використання методів гідрологічного та екогеодинамічного моделювання, дистанційних технологій (природних імпульсів електромагнітного поля Землі, дистанційного зондування, сейсмоакустичних та ін.);
- недостатній рівень впровадження басейнових схем водокористування та відсутність науково обґрунтованих норм гранично припустимих водно-екологічних навантажень;

– недосконалість існуючої системи моніторингу гідрографічної мережі, інженерно-геологічного стану промислово-міських агломерацій;

– недостатня свідомість населення та неосвіченість в екологічних питаннях.